
ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Brandýs nad Labem

ČÍSLO 2

ÚNOR 2020

Úvodní slovo P. Josefa Hurta

Svátek sv. Františka Saleského nabízí svůj duchovní, liturgický a také komunikační resp. mediální rozměr. V tento den bývá zveřejňováno poselství ke Světovému dni sdělovacích prostředků, letos již po padesáté čtvrté.

Letošní téma je vyprávění. Papež František říká: „Abychom totiž nezbloudili, potřebujeme dýchat pravdu příběhů, které vzdělávají, nikoli deptají; příběhů, které pomáhají nalézat kořeny a sílu jít společně vpřed. Ve změti hlasů a sdělení, jež nás obklopují, potřebujeme lidské vyprávění, které mluví o nás a o krásě, jež přebývá v nás. Vyprávění, které se dovede dívat na svět a dění laskavě, podává naši existenci jako živé předivo a vyjevuje naši sounáležitost.“

Jaké příběhy oslovují nás? Můj ko-

níček je historie a rád objevuji příběhy statečných osobností z řad kněží i laiků, kteří uměli v náročných situacích obstát a pomáhali druhým jít dál. Jaké příběhy oslovují nejmladší generaci? Proč je oslovuje youtuber Kovy, proč tráví tolik času s mobily, na sítích, proč je oslovují příběhy fantasy literatury. Možná, že generace rodičů a vychovatelů obtížně předává příběhy, které jsou pro ně důležité, a možná potřebují objevit své příběhy, které jim nabízí kořeny a sílu jít vpřed. Hodně zajímavě dokázal oslovit svého syna autor knihy Hraničářův učeň. Začal s vyprávěním svému synovi a postupně získal také velký počet dalších mladých čtenářů. Jsem rád, že jsem se mohl s tímto příběhem seznámit, a vřele jej doporučuji dospívajícím čtenářům.

Oznámení

Dětská mše

Mše svatá pro děti bude 9.2. od 10.30 v Brandýse (navíc k pravidelné mši v 8.30).

Rozhovory za kostelem

V neděli 9.2. od 10 hod. zveme na *Rozhovory za kostelem*, cyklus setkání dospělých farníků s křesťanskou či hledající mládeží od 2. stupně ZŠ. Tentokrát s Ninou Novákovou.

Klub duchovní četby

Klub duchovní četby se sejde v úterý 18.2. od 19.15 na brandýské faře. Všichni farníci jsou srdečně zváni.

Manželské exercicie

V úterý 11.2. a 25.2. od 19.30 se konají na faře svatoignácké manželské exercicie s modlitbou, meditací a sv. přijímáním.

Katecheze o modlitbě

Zveme na cyklus katechezí o modlitbě s jáhnem Pečeným v úterý 4.2. a ve středu 26.2. po večerní mši (začátek zhruba v 18.30).

Adorace v Toušeni

Zveme na pravidelnou tichou adoraci Nejsvětější Svátosti každou neděli od 19 do 20 h. v Toušeni.

Modlitby matek

Zveme maminky z naší farnosti ke společné modlitbě růžence ve čtvrtek 20.2. ve 20 h. na faře.

Farní ples

Srdečně zveme na Farní starobole-slavsko-brandýský ples v hostinci U Jeleny v Hlavenci v pátek 7.2.2020 od 19.30. Kontakt: Jarmila Habartová, tel. 775 276 586.

Liturgický kalendář

Neděle 2. února

Svátek Uvedení Páně do chrámu

Středa 5. února

Sv. Agáta

Pondělí 10. února

Sv. Scholastika

Úterý 11. února

Panna Maria Lurdská

Sobota 22. února

Svátek Stolce sv. Petra

Středa 26. února

Popeleční středa

Poděkování za Tříkrálovou sbírku

Chtěl bych moc poděkovat za podporu Tříkrálové sbírky 2020 a její realizaci v Brandýse n. L.- St. Boleslavi a v přilehlých obcích.

Celkem jsme za Farní charitu Brandýs nad Labem-Stará Boleslav vybrali 93.237 Kč. Z toho se do kasičky v Brandýse a okolí (kasa č. 1-10) vybralo

33.266 Kč a ve Staré Boleslavi a okolí (kasa č. 11-20) 59.971 Kč.

Děkuji moc všem, kteří se na sbírce podíleli: koledníkům a otcům farářům. Děkuji všem, kteří do kasiček přispěli. Mějte požehnané dny.

S přáním dobra a pokoje

Petr Krejčárek

Palladium se vrací do Staré Boleslavi

Zpravodaj farnosti Stará Boleslav, leden 2020

Palladium země České, reliéf Panny Marie, svým významem pro český národ srovnatelný s korunovačními klenoty, je od první vteřiny Nového roku opět „doma“ ve Staré Boleslavi.

„Podle dochované legendy kolem roku 1160, za doby panování Vladislava I., jakýsi rolník objevil na svém poli lesklý kovový obrázek – Palladium, které se na téměř dvě století ztratilo. Odnesl si jej domů a druhý den ráno užasl, když zjistil, že obrázek je opět na místě, odkud ho předešlý den vzal. Když se to opakovalo i další dva dny, vzal obrázek a donesl jej kanovníkům staroboleslavské kapituly. Ti reliéf umístili do kostela sv. Václava. Jenže se opakovalo to, co se dělo oráčovi, ráno byl reliéf vždy na původním místě nálezů. Posléze kanovníci pochopili, že Panna Maria si přeje být uctívána na místě, kde ji rolník našel, a vystavěli tam kapli, na jejímž místě dnes stojí chrám Panny Marie. A proto se Palladium vrací dnes zpět“, řekl Dominik kardinál Duka v arcibiskupské kapli při obřadu předání Palladia do rukou P. Bulína. Stalo se tak v úterý 17.12., kdy je z rukou kardi-

nála symbolicky převzal staroboleslavský farář a probošt kapituly Sv. Kosmy a Damiána spolu s dekretem, dle kterého je každý probošt staroboleslavské kapituly od této chvíle vždy kustodem – strážcem Palladia.

Oficiálně je Palladium umístěno v bazilice Nanebevzetí Panny Marie od 1.1.2020, kdy zároveň vteřinu po půlnoci začala slavnostní mše u příležitosti znovutevření baziliky po celkové rekonstrukci. „To že se sem Palladium vrací

za zvuku dělbuchů a ohňostroje, je trochu symbolické“, zmínil otec kardinál Dominik Duka při novoroční mši svaté pohnuté válečné časy, kdy bylo Palladium nutno skrývat (v září r. 1778 bylo před Prusy ukryto jednu noc dokonce na faře v Berouně, kde P. Libor Bulín působil do r. 2001) a zavtipkoval, že to jistě ocení starosta Brandýsa n.L.-Staré Boleslavi, armádní generál Vlastimil Pícek, který byl mimo jiné též čestným hostem slavnostní bohoslužby. Hosté oficiální i neoficiální zcela zaplnili baziliku vonící novotou, krátce před zahájením bohoslužby

přicestovali dokonce pěší poutníci, kteří vyšli odpoledne 31.12. ze Staroměstského náměstí v Praze, a cestou se zastavili na 44 místech původní poutní cesty za Palladiem – tam, kde již svatyně chyběla, zasadili poutníci symbolický dřevěný křížek.

Na konci slavnostní mše otec kardinál poděkoval všem, kdo se o znovuvotvení baziliky Nanebevzetí Panny Marie zasloužili, a pozval všechny přítomné k modlitbě u jesliček v areálu baziliky v nově opravených ambitech a k slavnostnímu připitku tamtéž.

Ivana Vašků

Aperuit illis

apoštolský list daný „motu proprio“ papeže Františka k zavedení neděle Božího slova

„Vté chvíli jim dal schopnost, aby rozuměli Písmu“ (Luk 24,45). To byl jeden z posledních činů vzkříšeného Pána před jeho nanebevstoupením. Zjevuje se učedníkům, když jsou pohromadě, jí s nimi chléb a dává jim schopnost rozumět Písmu svatému. Ustrašeným a zklamáním lidem zjevuje význam velikonočního tajemství: Ježíš musel podle věčného Otcova plánu trpět a vstát z mrtvých, aby umožnil obrácení a odpuštění hříšců (srov. Luk 24,26.46–47); slibuje jim Duchu svatého, který jim dá sílu stát se svědky tohoto tajemství vykoupení (srov. Luk 24,49).

Vztah mezi Vzkříšeným, společenstvím věřících a Písmem svatým je důležitý pro naši identitu. Bez Pána, který nás uvádí do Písma svatého, není možné hluboce mu porozumět. Pravdivý je však i opak: Bez Písma svatého nelze porozumět událostem v Ježíšově poslání a

v poslání církve ve světě. Právně mohl sv. Jeroným napsat: „Neznat Písmo znamená neznat Krista“ (prolog z komentáře k Izaiášovi).

Na závěr mimořádného svatého roku milosrdenství jsem proto žádal, aby byla zvolena jedna neděle, která by byla zcela a úplně věnována Božímu slovu, abychom porozuměli nevyčerpatelnému bohatství, které plyne z neustálého Božího dialogu s jeho lidem (Apoštolský list *Misericordia et misera*, čl. 7). Věnovat jednu neděli v liturgickém roce Božímu slovu umožňuje především, že církev znovu zakouší činy Vzkříšeného, který také nám nabízí poklad svého slova, abychom mohli být ve světě hlasateli tohoto nevyčerpatelného bohatství. V této souvislosti je vhodné připomenout si, co učil sv. Efrém: „Bože, kdo by mohl zcela proniknout byt' jen jediný z tvých výroků. Toho, co zůstává mimo, je mnohem víc než

toho, co jsme s to pojmout. Je to, jako když žízňiví pijí z pramene. Boží slovo je mnohostranné a ti, kteří je přijímají, k němu přistupují z mnoha hledisek. Pán vykreslil své slovo mnoha barvami, aby každý, kdo se jím zabývá, na něm našel něco, co jej uchvátí.“ (Komentář k evangelní harmonii Diatessaron, 1,18).

Tímto listem bych proto rád odpověděl na mnoho proseb, které mi byly předloženy Božím lidem, aby Neděle Božího slova byla jednotně slavena v celé církvi. Stalo se už velmi rozšířenou praxí, že se křesťanské společenství při určitých příležitostech zamýšlí nad velikou hodnotou, kterou Boží slovo znamená pro jeho každodenní život. V místních církvích je mnoho iniciativ, které věřícím otevírají stále hlubší přístup k Písmu svatému; projevují tak svou vděčnost za tento velký dar, snaží se podle něho žít a cítí odpovědnost za věrohodné svědectví o něm.

Věřoučnou konstitucí *Dei Verbum* dal Druhý vatikánský koncil významný impuls novému objevování Božího slova. Vždy stojí za to promyšlet ho a převádět do života; textová podoba Božího slova je podstatou Písma svatého; odtud vychází jeho tradování z generace na generaci (2. kapitola), jeho charakter Bohem vnuknutého slova (3. kapitola), členění na Starý a Nový zákon (4. a 5. kapitola) a jeho význam v životě církve (6. kapitola). K prohloubení této nauky svolal Benedikt XVI. v roce 2008 biskupskou synodu na téma „Boží slovo v životě a poslání církve“. V návaznosti na ni zveřejnil posynodní apoštolský list *Verbum Domini*, který představuje nezbytnou nauku pro naše společenství. V tomto dokumentu se zkoumá zvláště performativní

charakter Božího slova, jehož sakramentální charakter se ukazuje především v liturgii.

V našem životě nesmí proto nikdy scházet tento rozhodující vztah k živému Božímu slovu, jímž Pán neustále oslovuje svou Nevěstu, aby mohla růst v lásce a ve svědectví o víře.

Proto stanovuji, že třetí neděle v liturgickém mezidobí má být věnována promyšlení a šíření Božího slova. Tato Neděle Božího slova spadá vhodně do období, v němž posilujeme naše vztahy k Židům a modlíme se za jednotu křesťanů. Nejde přitom o čistě časovou souvislost: Slavení Neděle Božího slova má ekumenický význam, protože Písmo svaté ukazuje těm, kteří mu naslouchají, cestu, po které se musíme vydat, abychom dosáhli autentické a pevné jednoty.

Jednotlivá společenství naleznou způsoby, jak tuto neděli slavit. Důležité je, aby Písmo svaté bylo během eucharistické slavnosti intronizováno. Společenství věřících se takto má zdůraznit normativní hodnota Božího slova. Tuto neděli se má zvýraznit hlásání Božího slova. Homilie má být ve službě Pánovu slovu. Biskupové mohou o této neděli udělovat pověření ke službě lektora nebo k jiné službě, aby se připomněl význam hlásání Božího slova v liturgii. Má se udělat vše, aby věřící byli připraveni stát se autentickými hlasateli Slova. Je k tomu třeba přiměřeného vzdělání, jak už to je obvyklé u akolytů a mimořádných udělovatelů Eucharistie. Podobně naleznou kněží cesty, jak Bibli – nebo jednu biblickou knihu – předat bohoslužebnému shromáždění, aby tak dali najevo, jak je důležitá je četba Písma svatého a uvažování o něm, stejně jako modlitba s Pís-

mem, zvláště metodou *lectio divina*.

Návrat Izraele do vlasti po babylon-
ském vyhnanství byl podstatně ovlivněn
četbou Knihy zákona. Bible nám nabízí
úchvatný popis této události v knize Ne-
hemiáš. Lid se shromažďuje v Jeruza-
lémě na prostranství před Vodní branou,
aby naslouchal Zákonu. Tento lid byl de-
portací rozptýlen, ale nyní se „shromáždil“
(Neh 8,1) okolo Písma svatého. Když
se předčítalo z posvátné knihy, lid „po-
zorně naslouchal“ (Neh 8,3), protože vě-
děl, že v tomto slově nachází smysl udá-
lostí, které prožil. Hlásání tohoto slova se
lidí dotklo a plakali: „Četli z knihy Božího
zákona po oddílech a vykládali smysl, aby
lid rozuměl tomu, co četli. Nehemiáš, který
byl místodržícím, a kněz Ezdráš, znalec Zá-
kona, a levité, kteří vysvětlovali lidu Zá-
kon, řekli všemu lidu: Dnešní den je svatý
Hospodinu, vašemu Bohu. Netruchlete a
neplačte.“ Všechen lid totiž plakal, když
slyšel slova Zákona. „Netrapte se! Radost
z Hospodina bude vaší záštitou“ (Neh 8,8-
10).

Tato slova obsahují důležitou nauku.
Bible nemůže patřit jen několika málo li-
dem, nemluvě o sbírce knih, která by byla
určena jen vyvoleným. Patří především
lidu, který se shromáždil, aby jí naslou-
chal a v tomto slově poznal sám sebe.
Často se objevují tendence, že se někdo
pokouší mít monopol na Písmo svaté,
když ho vyhrazuje určitým kruhům nebo
vyvoleným skupinám. Tak tomu nemá
být. Bible je knihou Božího lidu, který na-
sloucháním Písmu směřuje od rozptýlení
a rozdělení k jednotě. Boží slovo sjedno-
cuje věřící a činí je jedním lidem.

Uvnitř této jednoty, kterou působí na-
slouchání, mají v první řadě pastýři vel-
kou odpovědnost za vysvětlování Písma

svatého a za zprostředkování porozu-
mění Písmu každému věřícímu. Protože
je knihou lidu, musí pocítovat všichni,
kdo jsou povoláni ke službě Božímu
slovu, naléhavou nutnost otevřít ve své
farnosti přístup k Písmu svatému.

Především homilie má zcela zvláštní
funkci, protože má „*takřka sakramen-
tální charakter*“ (Apoštolský list *Evange-
lii Gaudium*, čl. 142). Pokud kněz uvádí
do Božího slova jednoduchým, poslucha-
čům přiměřeným způsobem vyjadřování,
může odhalit „*krásu obrazů, které Pán
používal, aby povzbudil ke konání dobra*“
(tamt.). To je příležitost k pastoraci, která
nesmí být zanedbána!

Pro mnoho našich věřících je to ve
skutečnosti jediná příležitost k pocho-
pení krásy Božího slova a rozpoznání
jeho vztahu ke každodennímu životu.
Přípravě homilie se proto musí věno-
vat příslušný čas. Při výkladu liturgic-
kých čtení nelze improvizovat. My kaza-
telé jsme naopak povinni nezdržovat se
dlouho všeználkovskými homiliemi nebo
podobnými tématy. Když si kazatel bib-
lický text promedituje a promyslí v mod-
litbě, je schopen hovořit od srdce tak,
aby dosáhl srdcí posluchačů. Takto při-
jde ke slovu to, co je podstatné, co je po-
chopeno a přináší ovoce. Nikdy nepropa-
dejme únavě, když Písmu svatému věnu-
jeme čas a modlitbu, aby „*bylo přijato ne
jako slovo lidské, ale – jak skutečně je –
jako slovo Boží*“ (1 Sol 2,13).

Je dobré, že také katecheté pocítují,
že pro jejich službu růstu víry je naléhavě
třeba obnovy spočívající v důvěrné zna-
losti Písma svatého a jeho studiu. To jim
umožňuje podporovat dialog mezi jejich
posluchači a Božím slovem.

Pokračování příště...

Sv. Jan od Kříže: Duchovní píseň

Přestože svatí učitelé odhalili mnoho tajemství a podivuhodných činů Božích a zbožné duše je poznaly – nakolik to ovšem naše pozemskost dovoluje – přece jen jich zůstává mnohem větší část, kterou je ještě třeba vynést na světlo a dokonce teprve pochopit.

A tak je třeba sestoupit do hlubin Kristových a jako v bohatém dole tam kopat, neboť jsou tam uloženy hojné a drahocenné poklady. A můžeš dolovat sebehlouběji, nikdy nedojdeš konce a nevyčerpáš všechno, naopak na všech stranách, v každé štole nalezneš nové žily s novým bohatstvím.

Proto také říká o Kristu apoštol Pa-

vel: V něm jsou skryty všechny poklady moudrosti a poznání. Žádný člověk ovšem nemůže k těmto pokladům proniknout a není s to se jich dobrat, dokud se nepropracuje a nepronikne přes spoustu námahy a vnitřního i vnějšího utrpení, dokud napřed nedostane darem od Boha plnost chápání i cítění a dokud neprojde dlouhým duchovním výcvikem.

To všechno jsou ovšem jen předstupně a předpoklady vstupu do vznesené svatyně poznání Kristových tajemství. A toto poznání představuje absolutně nejvyšší moudrost, jíž lze v tomto životě dosáhnout.

Katarina Holcová: Po škole u svojich detí

Šla som s deťmi z parku. Bola som unavená a deti tiež. Mladšia si práve lahla na zem na protest proti ďalšiemu pochodu domov a staršej sa rozpadol kočík pre bábiky, ktorý silou-mocou dnes chcela so sebou ťahať do parku. Z môjho kočíka sa ozýval krik najmladšej. Vyzeralo to, že by som mala do jednej ruky chytiť na zemi ležiaceho demonštranta, do druhej rozpadnutý hračkový kočík a ešte mať aspoň jednu ruku na kočík ozajstný a tak sa vliecť k domovu. Asi mlčky. Ja som však miesto toho zasypala deti výčitkami, ktoré nemali vôbec žiadny zmysel.

Vtom ide oproti mňa pán v oranžovej veste s metlou, lopatkou a odpadkovým košom na kolieskach. Zamestnanie, ktoré nepokladáme za symbol spoločenského úspechu. Od ľudí v oranžových

vestách neočakávame vzdelanie, ale ani životnú múdrosť, neočakávame od nich nič, asi by nás nenapadlo požiadať ich o radu v ťažkej situácii. Ale aj tak som sa trochu zahanbila za krik a výčitky, ktorými som zasypala deti, sklopila som oči a rýchle som pána minula.

„Hej, pani, počkajte!“

Otočila som sa. Čo odo mňa chce? Dúfam, že ma nechce poučovať o výchove detí.

„Vám sa roztrhol remienok na tom kočíku a ja som práve jeden taký našiel.“

Zastavili sme. Pán vzal remienok, vytiahol z vrecka nožík a kočík opravil. Mladšia pozorovala zaujímavé dianie a úplne zabudla, že má od zlosti ležať na zemi.

Nevedela som ako poďakovať. Strašne som sa hanbila za ten krik na

deti.

V tej chvíli som sa ocitla v synagóge niekedy pred dvetisíc rokmi, kde práve vošiel syn obyčajného tesára, aby učil zákonníkov a farizejov.

Občas som s deťmi chodila navštíviť kamarátky, ktoré boli tiež so svojimi deťmi na materskej dovolenke. Priniesli sme ich deťom darček. Jedno hneď šepkalo mame: „Mami, mne sa to nepáči.“ Druhý darček rozbalilo, bez záujmu položilo a šlo ďalej. Tretie vám povedalo rovno, že darček nechce. A štvrté sa priznalo, že už niečo podobné má a ešte lepšie.

To sú ale dneska deti! Všetko majú, ničím ich človek neprekvapí, z ničoho sa netešia. Nič im už nedám, nevychovancom!

Aj ja som dostávala darčeky. Každú chvíľu. Niektoré sa mi zdali zlé. Ako cho-

roba, ktorá ma prinútila zostať v posteli a tak som si konečne mohla prečítať knižku, ktorá pre hromadu povinností ležala dovtedy zaprášená na nočnom stolíku. Niektoré boli príliš malé, že nestáli za povšimnutie. Slnečné ráno. Usmiate človek, čo ma pozdravil. Niektoré som odmietala. Novú povinnosť v práci, cez plnenie ktorej sa dozviem veľa nových zaujímavých vecí. U niektorých som mala pocit, že vlastnými silami si zaobstarám niečo lepšie. Sama si vyberám zaujímavejšiu cestu životom, ako mi ponúka Pán.

A každý večer som čakala ako samozrejmosť, že príde nové ráno, stôl s raňajkami a bezpečná cesta do práce. To sú ale dnes ľudia! Všetko majú, nič ich neprekvapí, z ničoho sa netešia. A k tomu sú nevychovaní. Darčeky čakajú ako samozrejmosť. A predsa sme milovaní. Každý z nás jedinečne. Každú chvíľu dostávame pre nás tie najlepšie dary.

Pokračování příště...

Pravidelný pořad bohoslužeb

Brandýs n. L., kostel Obrácení sv. Pavla	Út, St 18.00, Čt 9.00, Pá 18.00, Ne 8.30
Lázně Toušeň, kostel sv. Floriána	Ne 10.30
Svémyslice, kostel sv. Prokopa	Ne 14.30
Zápy, kostel sv. Jakuba	<i>1. sobota v měsíci 16.15</i>
Mratín, kostel sv. Michala	<i>mše nejsou</i>
Sluhý, kostel sv. Vojtěcha	<i>3. sobota v měsíci 16.15</i>

Bohoslužby v okolních farnostech

St. Boleslav, sv. Václava	Po, St, So 9.00, Út, Pá 18.00, Ne 9.00, 18.00
Čelákovice, Nanebevzetí P. Marie	St, Pá 17:30, Ne 9.30
Mochov, sv. Bartoloměje	Ne 8.00
Nehvizdy, sv. Václava	Ne 11.00
Chvaly, sv. Ludmily	Čt, Pá 18.30, So 8.30, 18:30, Ne 8.30
